Doğan Kardeş

SAYI 4 24 OCAK 1972 100 KURUŞ

MELIH41

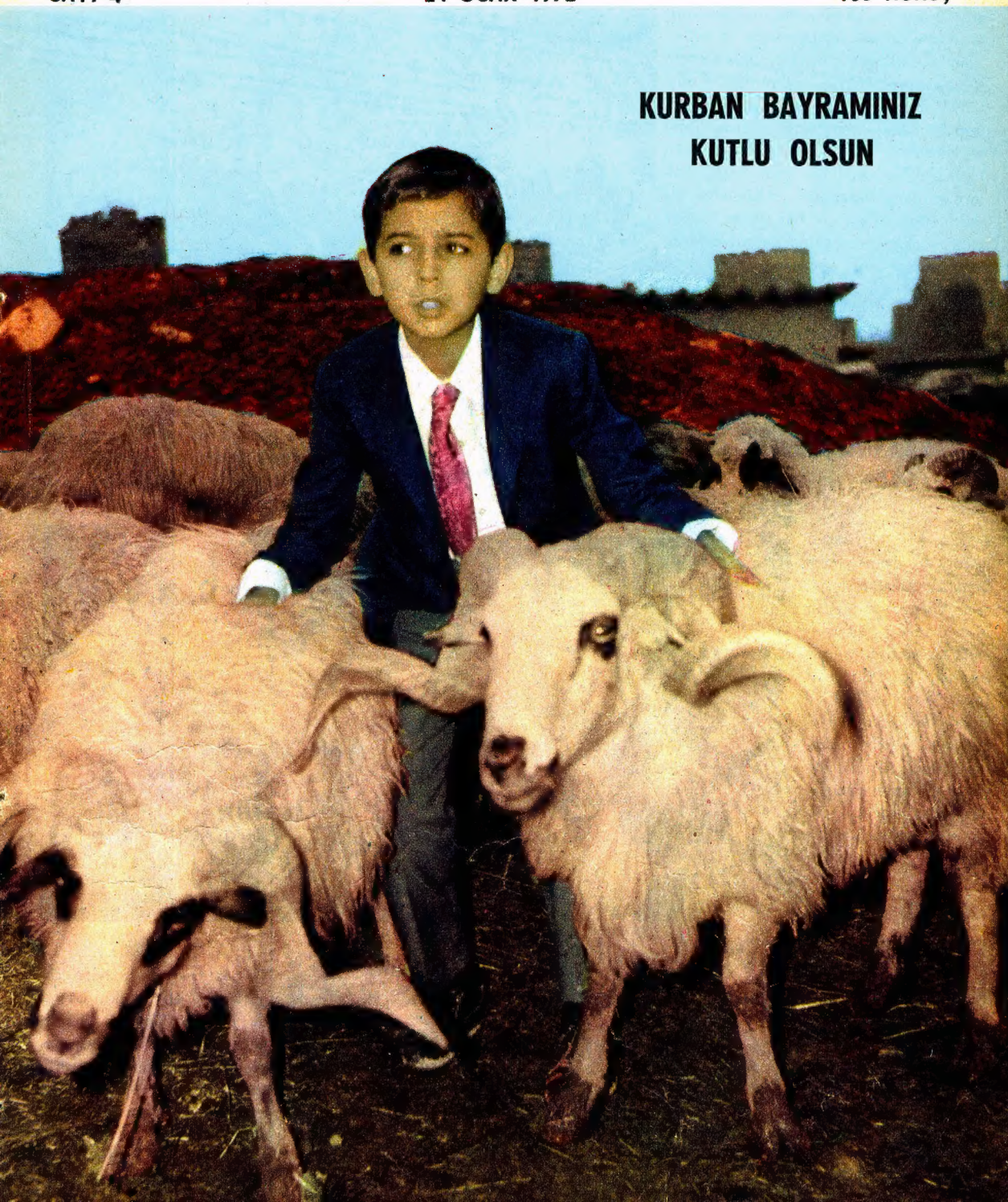

BİLMEDİĞİMİZ AMERİKA

SULH MELEKLERİ : Her ülkede olduğu gibi, Amerika tarihinde de sulh için çalışan kişiler birer Millî Kahraman olarak anılırlar. Daha önceki sayılarımızda da belirttiğimiz gibi, Amerika kıtasında zengin olmayı hayal eden bir yığın macera düşkünü, dünyanın dört bir yanından kopup bu yeni kıtaya koşmuşlardı. Tabiî bu insanların içinde iyileri olduğu gibi, namuslarıyla değil de, daha başka yollardan para kazanmayı düşünenler de vardı. Bunlar sık sık her yerde olaylar çıkarıyorlar, tabancalar patlatıyorlardı.

Özellikle San Francisco ve Teksas çevresinde, haydutlar kol geziyordu. Bunun önüne geçmek için çare düşünen halk, en sonunda, kendi kendilerine örgütlenip silâhlandılar. Herhangi bir saldırı karşısında, kendilerini haydutlara karşı korur hale geldiler.

Bu tip, kötü düşünceli haydutlar, hemen birbirlerini buluyorlar, çeteler kuruyorlardı. İşte ondan sonra namuslarıyla yaşamaya çalışan insanlar için birbirini takip eden felâketler dizisi başlıyordu. Haraç alıp, çiftlik basan haydutlar, kendilerine karşı çıkmaya hazırlananları da, bir kurşunda yere seriyorlardı.

Teksas çevresinde iyice örgütlenmiş olan halkın başında Bill Mc Donald bulunuyordu. Haydutlarla yapılan çeşitli çarpışmalarda, çiftliklerini ve ailelerini başarıyla koruyan Mc Donald grubu, daha sonraları şeflerini kasabalarına şerif olarak seçtiler. Böylece Bill Mc Donald, zamanın başbakanı Roosevelt tarafından da, ilk olarak tanınan Şerif ünvanını aldı.

Şerifler, her kasabanın en ileri gelen kanun adamlarıydı. Her kasabanın ayrı şerifi vardı. Bunların içinde en önemlilerinden biri de Meksiko şerifi Billy Kid'di.

Öte yanda gözünü budaktan sakınmayan Abilene Şerifi, Bill Hickock da Amerika tarihinde rol oynamış kanun adamlarından biriydi. Genç şerif, kasabasının huzurunu sağlamak için canla başla çalışıyordu... Kimi zaman kahvelerde, halkla başbaşa eğlenir...

... Kimi zaman da şehirde en ufak bir yolsuzluğa sebep olan haydutları kendi eliyle cezalandırırdı... Şerifler uzun zaman çalışmanın sonucu olarak son derece iyi nişancı olurlardı. Zaten o devirde herkes canını, malını, yakınlarını korumak için silâh kullanmasını bilmek zorundaydı. Kadınlar bile gayet güzel tabanca kullanırlardı.

Halkın seçtiği şerifler birbiri ardından göğüslerine yıldızlarını taktıkça, Birleşik Devletlerde de, huzur yerleşmeye başladı. Gerçi, şeriflerle haydutlar arasında bu uğurda çok kan döküldü ama...

... Onlardan sonra gelen nesiller, rahat ve huzur içinde yaşamaya başladılar. Yapılan yeni kanunlar, şeriflerin elindeki bir çok yetkiyi alırken, kasabalarda yeni yeni polis sistemlerinin kurulmasına yol açtı... Bugün bile halkın, kanun kaçakları tarafından huzuru kaçırılmaya çalışılıyor... Ama şerifle ve halkla elele veren polis kuvvetleri, bunları yakalayarak kanunun pençesine teslim ediyor.

Kuvvet ve Cesaret Sembolü Bir Hayvan

ASLAN

İri bir erkek aslan 250 kilo ağırlığında ve yerden 90 sm. yüksekliğinde olur. Bir pençe darbesiyle bir insanı öldürebilir.

Aslanın pençesiyle bir vuruşta insanın belkemiğini kırabilecek kadar kuvvetli olduğunu biliyor muydunuz? İri bir erkek aslan 250 kilo kadar ağırlığında ve yerden 90 santim kadar yüksekliğinde olabilir. Heybetli görünüşü, canlı ve atılgan bir karakteri olmasıyla aslan hayvanlar dünyasının kralı sayılır.

Aslanlar daha çok Afrika'da bulunurlar. Asya'da, Hindistan'da bir zamanlar pek çok sayıda bulunan aslanlar zamanla çok azalmış, hemen hemen ortadan kalkmıştır. Su yakınlarına gelip, su içmeye yaklaşan geyik, zebra, antilop, hatta yaban mandası gibi hayvanlara saldırarak parçalarlar, onların etiyle beslenirler. Hayvanat bahçelerindeki aslanları ise beslemek başlı başına bir derttir. Kilolarca et yeseler bile adeta doymak bilmezler.

Aslanlar insan etinin tadını alırlarsa artık hep insan avlamak isterler. Günümüzde modern otomatik silâhlarla aslan öldürmek çok kolaylaşmıştır, ama yine de çok tehlikeli bir avdır. Eğer aslan hemen ölmez de yaralanırsa, müthiş bir öfkeyle avcının üzerine atılır.

Dişi aslan genellikle üç, ya da dört yavru doğurur. Bu yavrular yetişkin birer ev kedisi büyüklüğündedir. Üç ay annelerinin sütüyle beslenirler, sonra da et yemeye başlarlar. Erkek aslan yavrularına düşkündür. Ailesini tehlikelere karşı çok iyi korur.

Sirklerde, hayvanat bahçelerinde seyrettiğimiz aslanların bazıları yavruyken avcılar tarafından Afrika'da yakalanmışlarsa da, bir çoğu da kafes içindeki aslanlardan doğmuştur.

24 OCAK 30 OCAK ARASI

● **24 OCAK 1962**

Cumhuriyet devri edebiyatımızın büyük şairlerinden Ahmet Hamdi Tanpınar ölmüştü. Şairin şiir kitaplarından başka, bir de Yaz Yağmuru adlı hikâye kitabı vardır.

● **25 OCAK 1364**

Padişah I. Murat zamanında Türk Ordusu Komutanı Hacı İlbey idaresinde Haçlı ordularıyla çarpışarak Sırp Sındığı zaferini kazanmışlardı.

● **26 OCAK 1823**

Çiçek aşısını keşfederek insanlığa büyük hizmette bulunmuş olan İngiliz doktoru Edward Jenner ölmüştü.

● **27 OCAK 1635**

Divan edebiyatının büyük hiciv şairi Nef'i idam edilmişti.

● **28 OCAK 1953**

Tanınmış Ney üstadı ve Hiciv şairimiz Neyzen Tevfik Kolaylı ölmüştür.

● **29 OCAK 1860**

Büyük Rus hikâyecisi Anton Çehov doğmuştu.

● **30 OCAK 1948**

Hindistan'ın bağımsızlığı için çalışan büyük devlet adamı Gandi, düşmanları tarafından bıçaklanarak öldürülmüştü.

İNSANOĞLUNUN UZAY MACERASI

(1) Astronot James Lowell'le Frank Borman'ın bindiği «Gemini 7» 4 aralık 1965 günü uzaya fırlatılmıştı. Bu uzay yolculuğunun amacı, «Gemini 6» ile uzayda buluşmaktı. Bu iki astronot 18 aralığa kadar 14 gün uzayda kalarak yörüngelerinde 206 tur tamamlayarak bir rekor kırdılar. Bu arada «Gemini 6» ile «Gemini 7» aynı yörüngede zaman zaman aralarında bir-iki metre kalacak kadar yaklaşarak beş saat kadar yol katettiler (2) Bu iki uzay aracının yanyana başarılı bir uçuş yapması, uzay bilginlerinin daha zor bir mesele üzerine eğilmelerine sebep aldu. İki uzay aracını uzayda kenetleteceklerdi. 16 mart 1966'da «Agena» adlı hedef aracı saat 10'da uzaya fırlatıldı. Bir buçuk saat sonra da «Gemini 8» fırlatıldı. «Gemini 8» in içinde Neil Armstrong'la David Scott adlı astronotlar vardı. Bu iki araç uzayda kenetlenmeyi başardıysa da Gemini kapsülünün denge sağlamlaştırıcı jet motörlerinden biri durdurulamıyordu ve iki araç fırıldak gibi dönmeye başlamıştı. Ama Armstrong soğukkanlılığı sayesinde bu tehlikeli duruma son verdi. Hem de yakıtının yarısından daha fazlasını harcamak bahasına... Bu olayda gösterdiği soğukkanlılığından ötürü, Armstrong büyük saygı kazanmıştı. (3) Hedef aracı olan Agena'nın bir özelliği de içinde insan olmamasıydı.

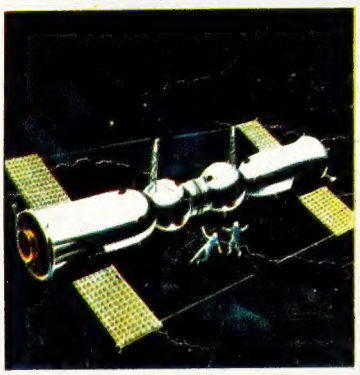

(4) Ruslar'la Amerikalılar arasındaki uzay yarışı her gün daha hızlanıyordu. 14 ocak 1969 günü Rusların uzaya fırlattıkları «Soyuz - 4» 97 saat uzayda kaldığı sürece, peşinden gelecek «Soyuz - 5» i beklemekten başka yapacak bir işi yoktu. Ertesi günü uzaya fırlatılan «Soyuz - 5» kısa zamanda yetişerek, ilk defa içinde insan bulunan uzay araçlarının kenetlenmesi mümkün oldu. (5) Bu iki uzay aracının içindeki kozmonotlar şunlardı: Eugeni Krunov, Vladmir Şatalov, Boris Volynov ile Aleksi Eliseyev. Bunlardan Krunov ile Eliseyev üzerlerine uzay elbiselerini giyerek «Soyuz - 5» ten çıktılar ve uzaydan geçerek «Soyuz - 4» teki arkadaşlarının yanına girdiler. (6) Ruslar bu «Soyuz» serisi uzay araçlarını daha da geliştirerek uzayın fethinde önemli adımlar attılar. «Soyuz - 6» ile Gheorgvi Chonin ve Valery Kubanov 17 ekim 1969 günü uzaya gönderildiler. Uzayda fotoğraflar çekiyor, bilimsel incelemeler hapıyorlardı.

PEMBE MELEK PAT HEMŞİRE, HASTANEDE ON ÇOCUKLU BİR ANNE OLAN BAYAN BRİGGS'İN YENİ DOĞAN ÇOCUĞUNA YARDIM ETTİĞİ GİBİ..

...İZİN GÜNLERİNDE EVE GİDİP BÜYÜK ABLA SARA'YA DA YARDIM ETMEKTEN GERİ KALMIYORDU...

SARA YAMAN BİR KIZ! KARDEŞLERİNE BAKTIĞI GİBİ DERSLERİNE DE ÇALIŞIYOR. HAYRANIM BU KIZA!

BAYAN BRİGGS YARIN EVİNE DÖNECEK. BU AKŞAM İŞİN YOKSA, BENİMLE GELİR MİSİN? GİDİP EVİ DERLEYİP TOPARLAYALIM!

Ö GÜN AKŞAMA DOĞRU...

ÇOK ISSIZ BİR YER DEĞİL Mİ SUE? BABALARI, İŞİ GEREĞİ, ÇOĞU VAKİT UZAKLARA GİDERMİŞ.

GÖKYÜZÜNE BAK PAT! KORKUNÇ BİR FIRTINA YAKLAŞIYOR GİBİ...

TEMİZLİK İŞLERİNE ÇOCUKLAR DA YARDIM EDİYORDU

SONRA, BANYO FASLI...

DAHA SONRA BÜYÜK ÇOCUKLAR EV ÖDEVLERİNE OTURDULAR...

BANA YARDIM EDER MİSİN ABLA?

HAYIR! DAHA ÖNCE BANA SÖZ VERDİ...

ORTALIK YATIŞINCA...

E, BİZ GİDELİM ARTIK. GEÇ OLDU!

İKİNİZE DE ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM.

EYVAH! YAĞMUR YAĞIYOR!

DERKEN...

GÖZLERİ KAMAŞTIRAN BİR IŞIK PARLADI, ARKASINDAN KORKUNÇ BİR GÜMBÜRTÜ KOPTU... EVE YILDIRIM DÜŞMÜŞTÜ. ÇOCUKLAR YATAKLARINDAN FIRLADILAR.

LUCY!

KORKMAYIN ÇOCUKLAR! ÇABUK GİYİNİN, DIŞARI ÇIKALIM.

ÇATI ÇÖKMÜŞTÜ...

ŞİMDİ NOLACAK

BU EVDE OTURAMAZSINIZ ARTIK. SOĞUKTAN HASTA OLURSUNUZ!

PEMBE MELEK'İN AKLINA BİR ŞEY GELDİ

HEPİNİZ BİZİMLE BİRLİKTE HASTANEYE GELECEKSİNİZ SARA!

SON OTOBÜS ÇOKTAN GİTMİŞTİ...

HASTANEYE GELİNCE...

BUNLARI NİÇİN PEŞİNE TAKIP BURAYA GETİRDİN, PAT?

GİDECEK YERLERİ YOK!

BURASI HASTANE... ANCAK HASTALARI VE YARALILARI ALABİLİRİZ...

GEORGİE HASTA GALİBA... YÜZÜNE BAKIN!

EYVAH! SUÇİÇEĞİ OLMUŞ! AMAN, ÖBÜR ÇOCUKLARA GEÇMESİN!

YENİ DOĞAN ÇOCUKLAR ÇIKARILDI...

BEN ÇOCUKLARIMIN YANINDA KALAMAZ MIYIM?

HAYIR, EFENDİM! HASTALIK KÜÇÜĞE DE GEÇER!

ORASI YENİDEN ÇOCUKLAR KOĞUŞU OLDU...

PEKİ, HASTA OLMAYAN ÖBÜR KARDEŞLER NEREYE GİDECEK?

GELECEK HAFTA: PARALAR YAĞIYOR!

DEVLER ÜLKESİ

54

Düştükleri devler ülkesinden iki talebenin yardımıyla kurtulan kaptan Steve ve arkadaşları, gemide salgın bir hastalık çıkması üzerine geri dönmek zorunda kalırlar. Saklandıkları ormana Dev bir uçak düşer. Pilotu kurtarırlar, ne yazık ki küçük Barry Dev pilotun cebinde kalmıştır...

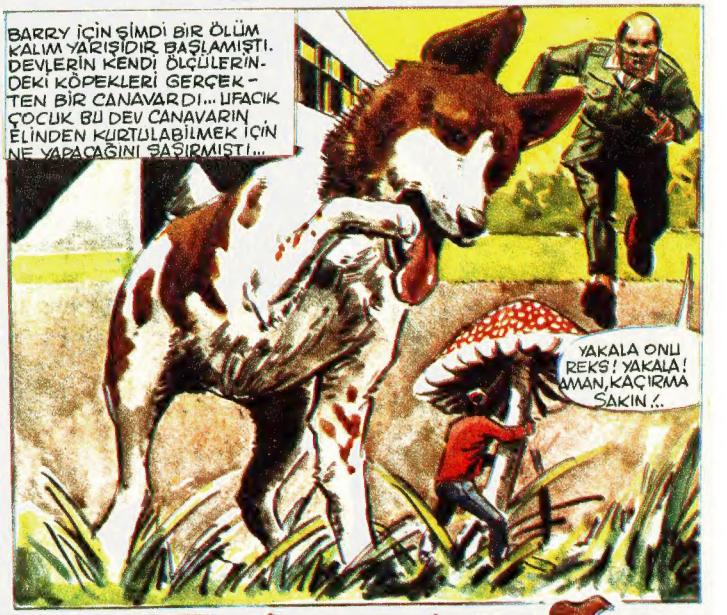

HABER HASTANEDE DE DUYULMUŞTU. BUNUN ÜZERİNE TEĞMEN DÜŞÜNDÜ...

BENİ UÇAĞIN PARÇALARI ARASINDAN KİMİN ÇEKİP ÇIKARDIĞINI ANLAYAMAMIŞTIK... İŞTE, ŞİMDİ MESELE ANLAŞILDI!

EVET... BENİ ONLAR KURTARDILAR!

BARRY KAÇACAK YER ARIYORDU...

BELKİ BURADADIR!.. HER YERİ ARAYIN!

ORADAN ORAYA KAÇARKEN BİR DEV AYAK, ÜZERİNE BASTI...

AAAH!

ZAVALLICIK BAYILMIŞ, CİLÂLI YERDE HIZLA KAYMAYA BAŞLAMIŞTI...

...DERKEN BİR KARYOLANIN AYAĞINA ÇARPIP DURDU...

TAMAM... İŞTE, BURDA!

BİRAZ SONRA...

KUSURA BAKMAYIN, TEĞMENİM. SİZİ RAHATSIZ EDECEĞİZ. KÖPEK KOKULARI İZLEYE İZLEYE BURAYA GETİRDİ BİZİ. ETRAFI ARAYACAĞIZ.

ÖYLE Mİ? DEMEK BURAYA GELMİŞ!

KÖPEK ONU KOKUSUNDAN ŞİMDİ BULUR!

HAYHAY!

KÖPEK AKADI, ARADI, BULAMADI. ADAMLAR ÇEKİLİP GİTTİLER...

İYİ Kİ TRAŞ KOLONYAMI ODAYA SERPMİŞİM. KOKU ALAMADI!

GİTTİLER. ÇIKABİLİRSİN ARTIK!

SAĞOLUN TEĞMENİM, BENİ KURTARDINIZ... AMA, NİÇİN?

GELECEK HAFTA: YENİ TEHLİKELER!

KONUŞAN KÖPEK

HİKÂYE

Anlatan: Vefa ŞEREFLİ

Ali Baba, yaşlı bir oduncu idi. Ancak güçlükle ağaç dallarını toplayıp satmakla ekmek parasını çıkarabiliyordu. Dünyada hiç kimsesi kalmamıştı. Sadece sadık dostu «Karabaş» adında bir köpeği vardı. Hayvan sahibinin haline o kadar alışmıştı ki onun ne istediğini daha söylemeden gözünden anlardı.

İhtiyar oduncu, ona baktıkça, «Bir konuşması eksik zavallının,» demekten kendini alamıyordu.

Bir gün ihtiyar oduncu ağaç dallarını toplarken, bir meşe ağacının altına oturmuş köpeğine bakıyordu.

— «Ah, ne olurdu, Allah sana da insan gibi zekâ verseydi, beraber konuşsaydık,» diye yüksek sesle konuşmaya başladı.

Karabaş, sanki bunları anlamış gibi yürekten havladı ve burnuyla sahibinin elini okşadı.

İhtiyar oduncu böylece düşünürken uyuyakalmıştı. Biraz sonra köpeği onu uyandırdı. Ama korkunç bir şey olmuş, köpek, tıpkı bir insan gibi konuşmaya başlamıştı:

— «Haydi babalık, kalk artık, yemek zamanı geldi, evimize gidelim,» diyordu.

Hayretten ağzı açık kalan Ali Baba, kekeleyerek: «Ay sen artık konuşuyor musun Karabaş'ım?» dedi. «Demek Tanrı duamı kabul etti!»

Zavallı adam sevincinden ne yapacağını şaşırmıştı. Çalı, çırpısını sırtlayarak kulubesinin yolunu tuttu. Yolda hep köpeğiyle konuşuyordu. Öğretmenin evinin önünden geçerlerken merdiven başında bir tazının azametle durduğunu gördüler. Tüyleri taranmış tazı, oduncunun köpeğine öyle bir baktı ki, evvelce böyle şeylere aldırmayan Karabaş bu defa homurdanarak :

— «O da köpek, ama bak ne güzel hayat sürüyor,» diye mırıldandı. Nihayet oduncunun kulübesine vardılar.

Karabaş, «Şimdiye kadar kulübemizin fakirliğine hiç dikkat etmemiştim,» dedi.

— «Merak etme yavrum, burada da sarayda uyunduğu gibi rahat uyunur.»

Yemek sırasında Karabaş, «Bana verdiğin yemekler pek iyi değil,» dedi. «Yediğin etin bir parçasını veremez misin?»

Oduncu, köpeğin dediğini yaptı. Yemek bitince ihtiyar adam av tüfeğini aldı ve «Haydi ava çıkalım,» dedi.

Ormana doğru yollandılar. Ali Baba bir keklik vurdu.

— «Haydi Karabaş, al getir,» diye seslendi.

Köpek sıçrayarak koştu. Kekliği yakaladı. Ama getireceği yerde tüylerini yolarak

Japonya'da Çocuk Festivali

Geçenlerde Japonya'nın başkenti Tokyo'da ilk kez bir çocuk festivali düzenlendi. Milli kıyafetleriyle festivale katılan küçükler, bir hafta boyunca, gülüp eğlendiler. Anne babalarının elinden tutup, festival sahası olarak düzenlenen büyük luna parka gelen çocuklar bütün salıncaklara bedava bindikleri gibi, Festival Haftası süresince bizim 23 Nisanda yapıldığı gibi, çeşitli Devlet kuruluşlarında görev aldılar.

oburca yemeye koyuldu. İhtiyar oduncu o tarafa doğru yürüyerek, «Ne yapıyorsun?» diye bağırdı. «Ben seni böyle mi terbiye ettim?»

— «Artık hep kemik yemekten bıktım da ondan.»

Ali Baba bir şey söylemedi. Tüfeğini omuzlayıp kulübesinin yolunu tuttu.

Yolda Karabaş, «Ah» diye söyleniyordu. «Keşki şu öğretmenin, yahut da kaymakamın köpeği olsaydım...» Sonra da gözünün ucuyla sahibini süzerek, «Düne kadar ben, seni insanların en büyüğü, en mutlusu sanırdım,» diye ilâve ediyordu. «Fakat şimdi her şey değişti, meğer sen bir hiçmişsin!..»

Ali Baba gözlerinin sulandığını hissetti.

Akşam olmuştu, konuşmaları hep böyle tartışmalı devam ediyordu. Bir aralık hiddetlenen oduncu, köpeğine bir tekme savurmaktan kendini alamadı. Fakat köpek de kudurmuş gibi sahibinin bacağına saldırdı.

— «Bana artık bu şekilde davranamazsın!» diye bağırdı, «Allah beni de insanlarla eşit yaptı.»

Ali Baba yorgun argın yatağına uzanmaya gittiği sırada, her akşam avludaki yerinde yatan köpek o akşam, «Ben de senin gibi burada yatmak istiyorum,» dedi.

İhtiyar adam buna da razı oldu. Üzüntüyle uyumaya çalışırken, köpeğin kulübesini boş gören bir serseri, oduncunun kapısını zorladı ve bir şeyler aşırmak için içeri girdi. Bunu gören oduncu, serseriye engel olmaya çalışırken, hırsız zavallı adamı bir yumrukta yere yıktı.

İhtiyar oduncu, «Karabaş yetiş!» diye bağırdı.

Köpek, «Herif belki beni de döver. Nemelâzım!» diye düşündü ve arkasını dönerek başını alıp gitti.

Bu sırada bir ses, «Hey Ali Baba, bu ne uykusu?» diye seslendi.

Zavallı oduncu birden yerinden sıçradı. Kendisini meşe ağacının altında buldu. Köpeğini aradı. Karabaş onun uyandığını görünce, kuyruğunu sallayarak yaklaştı ve oduncunun ellerini yalamaya başladı.

— «Aman ne kadar korktum. Ne kötü rüyalar gördüm dostum, bilemezsin.»

Oduncuyu uyandıran köylü, «Zaten hayat bir rüyadan başka nedir ki?» diye büyük bir lâf etti.

Oduncu köpeğini kucaklayarak, «Senin konuşmanı, insanlar gibi düşünmeni istediğim için ne ahmaklık etmişim,» diye mırıldanıyordu.

ALİ BABA'NIN KIRK KÜPÜ

ÇOCUKLAR MAHALLESİ

Yazan: SEZAİ SOLELLİ

14

Yaşar'la Dündar Ali Baba'nın mağarasında on üç küpte de bir şey bulamayınca on dördüncü küpe tırmandılar. Tıpkı öbürlerinde olduğu gibi bunda da başları döndü. Küpün karanlık dibine doğru yuvarlanmaya başladılar.

Neden sonra bu karanlıktan kurtuldukları zaman bir de baktılar ki büyücek bir odanın kapısının dibindeler. Burası herhalde bir toplantı salonu olacaktı. İçerde bir sürü çocuk toplanmış, hararetli hararetli bir şeyler konuşuyorlardı. Yaşar'la Dündar kulak kabartıp dinlediler.

Çocuklardan biri, «Karşımızdaki mahallenin çocukları ne güzel yaşıyor,» diyordu... «Kendilerine güzel oyun bahçeleri, gezinti yerleri, çalışma odaları, her şey yaptılar. Bizim bir şeyimiz yok! Şu toplandığımız salon bile karmakarışık. Oturduğumuz yerler kırık dökük! Niçin biz de onlar gibi olmayalım? Bizim onlardan ne eksiğimiz var?»

Başka bir çocuk ortaya atıldı:

— «Bu iş para ile olur!» dedi. «Her hafta kazancımızdan beş, on kuruş ayırıp mahallemizin bayındırlığı için harcarsak çok iyi bir şey olur. Ne dersiniz arkadaşlar?»

Bütün çocuklar bu fikri alkışlarla kabul ettiler. Üç kişilik bir heyet seçtiler. Bunlar her hafta çocukların kazançlarının yüzde onunu toplayacak, sonra da bu parayı çocuk mahallesinin bayındırlık işlerinde kullanacaktı.

Yaşar'la Dündar, şaşkınlık içinde çocukları dinliyorlardı. Doğrusu bir şey anlayamamışlardı. Öyle ya, çocukların ayrı bir mahallesi olur muydu? Hem sonra bu mahalleyi ne diye büyükler düzeltip şenlendirmiyor da, bu işi çocuklar üzerine alıyordu? Yoksa bu ülkede idare işleri çocukların üzerinde mi idi?

Yaşar'la Dündar'ın yolları bu defa da bir çocuklar mahallesine düştü. İki kafadar, oradaki yaşıtlarının, kendilerine ihtiyaçları olduğunu anlayınca, hemen yardıma koştular.

Toplantı dağılırken çocuklardan biri Yaşar'la Dündar'ı kapının önünde görünce, onları hademe sanarak:

— «Haydi artık gidip dinlenin!» dedi. «Size ihtiyacımız kalmadı.»

Yaşar'la Dündar bir şey söylemeden uzaklaştılar. Araya araya hademelerin oturdukları odayı buldular. Burada bir kaç hademe vardı. Hademeler gelenleri görünce, bu yeni iki arkadaşa yatacak yer hazırladılar. Yaşar'la Dündar o kadar şaşırmışlardı ki seslerini çıkarmadılar. Onlarla beraber oturup yemek yediler. Geç vakit yataklarına girip yattılar.

Ertesi sabah Yaşar'ın ilk işi hademelerden birine nerede bulunduklarını sormak oldu. Bu adamdan epeyce şeyler öğrendi:

Bu ülkede erkekler çalışır, kadınlar ev işleriyle uğraşırlarmış. Çocuklar da başı boş kalmasın diye onları, her mahallede bir eşi yapılmış olan ufacık çocuk mahallelerine gönderirlermiş. Buraları tıpkı birer okul gibi imiş. Ama burada yalnız ders öğretilmezmiş. Günün iki, üç saatinde ders yapıldıktan sonra iki üç saatinde de, çocukların heveslerine göre iş gösterilirmiş. Bu işlerde başarı kazanan çocuklar, emeklerinin karşılığında para da alırlarmış. Boş zamanlarını bu çocuk mahallesinin oyun yerlerinde oynamakla, bahçesinde gezinmekle geçirirlermiş. Biraz ötelerinde başka bir çocuk mahallesi daha varmış ki, buranın çocukları çok çalışkan şeylermiş. Ayrıca kazandıklarının bir kısmını mahallelerinin güzelleşmesine ayırırlarmış. Bu yüzden onların mahallesi öbür çocuk mahallelerinden güzelmiş.

Ertesi hafta bir toplantı daha yapılmıştı. O gün de bir çok çocuk kürsüye çıkıp para toplama işinin bir türlü düzelemediğinden şikâyet edip durdu. Nihayet, yeniden bir komisyon seçip ayrılacakları sırada, bir köşede duran Yaşar dayanamadı, ortaya atılıp kendini tanıttıktan sonra kürsüye çıktı:

— «Bizim memlekette güzel bir ata sözü vardır: *«Parayı veren düdüğü çalar»* derler. Bizim büyük ve hoş sözlü atalarımızdan Nasreddin Hoca bir gün köyden kasabaya gidiyormuş. Köy çocukları hocanın etrafını sarmış. Kasabadan bana şunu al, bunu al, diye herkes bir şey ısmarlamış. Yalnız, çocuklardan biri para vererek düdük istemiş.

«Ertesi günü Hoca köye döndüğü zaman, çocuklar etrafını sarıp ısmarladıkları şeyleri istemişler. Hoca, kuşağından bir düdük çıkarıp parayı veren çocuğa uzatmış, sonra öbürlerine dönüp: (Ne yapalım? demiş. Parayı veren düdüğü çalar!) Siz de işmdi bu çocuklara benziyorsunuz. Para vermeden bütün istekleriniz olsun istiyorsunuz. Madem ki mahallenizi güzelleştirmek istiyorsunuz, o halde bırakın şu boş lafları da her hafta toplantıya girerken kapıda bekleyecek olan bir arkadaşınıza gönlünüzden ne koparsa verin.»

Yaşar'ın sözleri heyecanlı alkışlarla karşılandı. Hepsi bu akıllı çocukların söylediklerini doğru bulmuşlardı. Parasız hiç bir şey olmayacağına göre en iyisi aralarında para toplamaktı. Çocuklar ceplerinden çıkardıkları paraları, seçtikleri bir arkadaşa verdiler. Sonra yürekleri rahat dağıldılar.

Bundan böyle her hafta toplanıp, para toplayacak, mahallelerini güzelleştirmek için ellerinden geleni yapacaklardı.

Yaşar'la Dündar da yaptıkları işten memnun, mahalleden uzaklaşırken birdenbire etrafları karardı. Kendilerini yine mağarada 15. küpün başında buldular.

TARZAN BİR DÖVÜŞTE ŞEFLERİNİ YENDİĞİ İÇİN KUYRUKLU İNSANLARIN ÜLKESİNE ŞEF OLDUĞU SIRADA, BU ÜLKEYE HODONLARIN SALDIRDIĞI ÖĞRENİLİR...

NE? YENİ ŞEFİMİZ TARZAN MI? TARZAN KORKUNÇ DÜŞMANLARIMIZLA NASIL SAVAŞILACAĞINI BİLMEZ Kİ...
ÜLKEMİZ MAHVOLACAK!..

BEN DE SENİ ORDU KOMUTANI TAYİN EDİYORUM. DERHAL SAVAŞÇILARIMIZIN BAŞINA GEÇ VE HODON'LARIN SALDIRILARINI DURDURMAYA ÇALIŞ...

SİZ İKİNİZ BURDA KALIN!
HAYIR TARZAN, BU KORKUNÇ MAGARALARDA KALAMAM... BEN DE GELİYORUM...
BEN DE SİZİNLE BERABERİM.

HAYDİ ASLANLARIM, SAVAŞA!..

VAZDON SAVAŞÇILARI ZÜRAFA ATLARINA BİNİP SINIRA VARDIKLARI ZAMAN, HODON SAVAŞÇILARINI DEV GERGEDANLARA BİNMİŞ OLARAK KARŞILARINDA BULDULAR...

İŞTE DÜŞMANLARIMIZ TARZAN...
MEYDAN SENİN GUND... DİLEDİĞİN GİBİ SAVAŞ !..

ONLARIN GERGEDANLARI KUVVETLİDİR, AMA HEM YAVAŞ HEM DE KORKAKTIR. DÖRT TARAFTAN BİRDEN SALDIRIRSAK ŞAŞIRIRLAR... BAR VAZDON! (HÜCUM VAZDONLAR!)

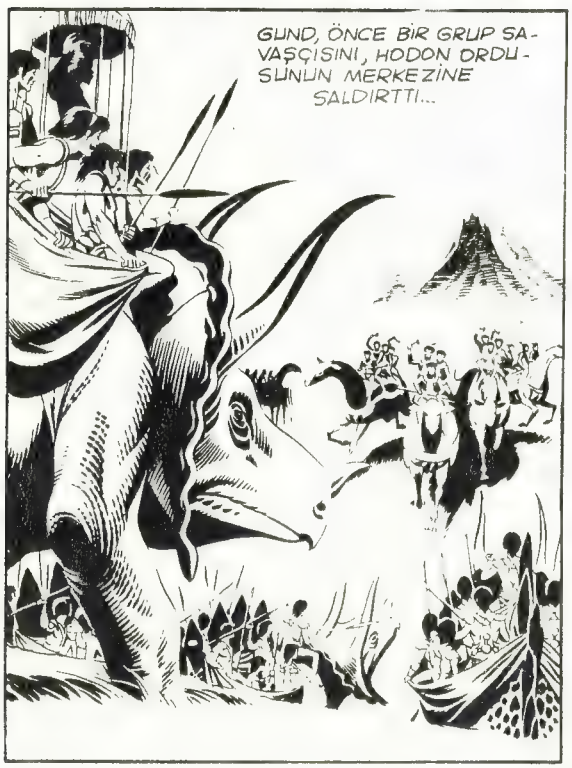
GUND, ÖNCE BİR GRUP SAVAŞÇISINI, HODON ORDUSUNUN MERKEZİNE SALDIRTTI...

SONRA DA İKİ GRUP, HODONLARA YANDAN SALDIRIYA GEÇTİ. İKİ ORDU ARASINDA KANLI BİR DÖVÜŞ BAŞLADI.

GERGEDANLARIN BOYNUZLARI, DEV ZÜRAFA ATLARINI FENA YARALIYORDU.

BUNA RAĞMEN VAZDON SAVAŞÇILARI GUND'UN EMRİNDE KAHRAMANCA DÖVÜŞÜYORLARDI...

ARKASI VAR

CİMİ İLE TİMİ

AFRİKA ESRARI

4

AFRİKA'DAN DÖNEN KELEBEK UZMANI PROFESÖR PIRPIREL-Lİ ESRARLI BİR ŞEKİLDE KA-ÇIRILMIŞTIR. CİMİ, YANINA KARDEŞİNİ, KIZ ARKADAŞI LİSA'YI VE UŞAKLARI BİLL'İ ALARAK PROFESÖRÜ BUL-MAYA ÇIKARLAR.

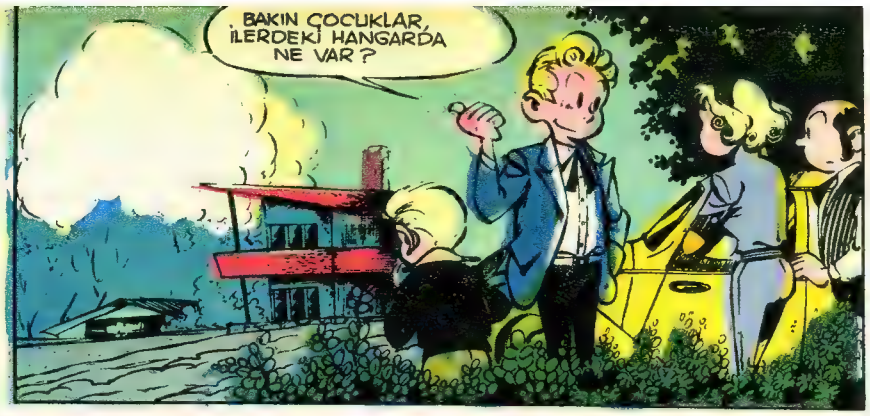

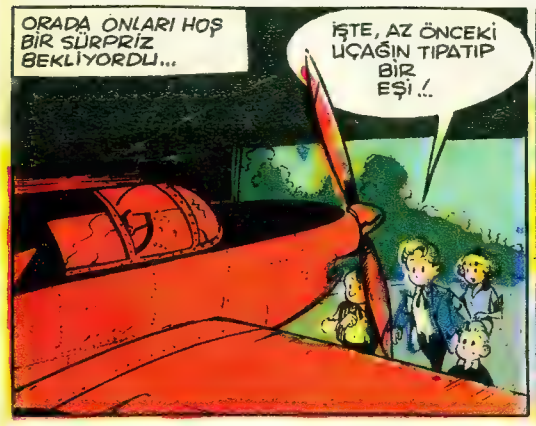

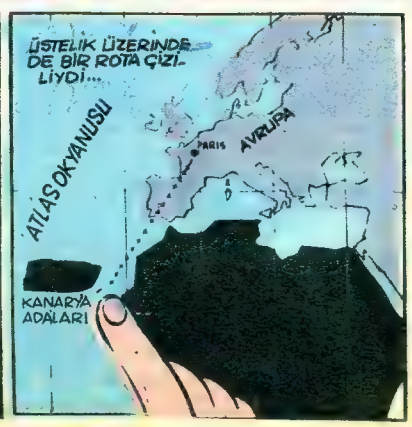

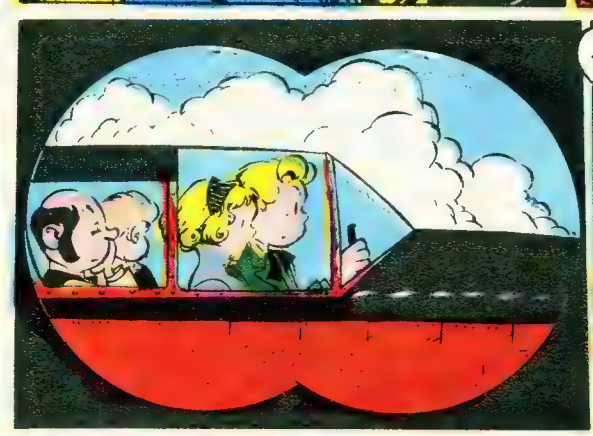

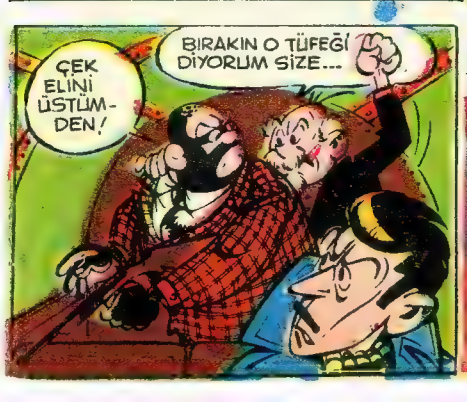

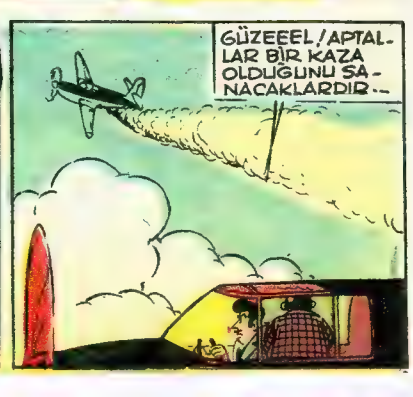

MOHİGAN'LARIN SONU

SARP DAĞLARIN ARASINDA İLERLİYORLARDI. YÜZBAŞI HAYWORTH BİRDEN ARALARINDAKİ MÜZİSYENİ HATIRLADI.

KAÇARKEN PEŞİMİZE DÜŞÜYORSUN, AMA SAVAŞIRKEN ORTADAN KAYBOLUYORSUN!

BEN MÜZİSYENİM, BAŞKA ŞEYDEN ANLAMAM

HEPSİ NEŞESİNİ BULMUŞTU. ATLATTIKLARI BÜYÜK TEHLİKEDEN SONRA BAŞKA BİR ŞEYDEN KORKMUYORLARDI...

BİRAZ DAHA DİŞİNİZİ SIKIN, GELİYORUZ!

ARAMIZDA KADINLAR VAR UNCAS! MOLA VERELİM!

EVET, YİYECEK BİR ŞEYLER DE İSTER!

UNCAS VE BABASI, DİĞER MOHİGANLAR GİBİ ÇOK İYİ AVLANIRLARDI. GENÇ KIZILDERİLİ HEMEN OKUNU ÇIKARIP, CİVARDA AV ARAMAYA BAŞLADI. BİRAZ SONRA ÖNÜNE BİR GEYİK ÇIKTI...

UNCAS'IN OKU HEDEFİNİ BULMUŞTU. ARTIK KAFİLENİN KARNI DOYABİLİRDİ.

UNCAS, AVINI SIRTLADIĞI GİBİ KONAKLADIKLARI YERE YOLLANDI...

CİVARDA GEZİNEN BAŞKA KIZILDERİLİLER DE VARDI.

İŞTE TAZE EZİLMİŞ OTLAR.

DEMEK BURADA BİR SÜRE OTURMUŞLAR!

YANLARINDA İKİ KADIN VAR. YEMEK YEMEK İÇİN KONAKLAMIŞLARDIR. BU CİVARLARDA OLDUKLARINI HİSSEDİYORUM!

ÖLDÜĞÜ ZANNEDİLEN VAHŞİ TİLKİ, ASLINDA YARALIYDI... SADIK ADAMLARI TARAFINDAN TEDAVİ EDİLDİKTEN SONRA YİNE BEYAZLARIN PEŞİNE DÜŞMÜŞTÜ!..

KAHRAMANLARIMIZ DA BİR MAĞARADA DİNLENİYORLARDI...

HURON'LAR MUTLAKA İNTİKAM ALACAKLARDIR!

UZUN SÜRE KAÇMAKTAN YORULAN ALBAY MUNRO'YLA YÜZBAŞI HAYWORTH DA BİR KENARA ÇEKİLMİŞ, DURUMLARININ KORKUNÇLUĞUNDAN BAHSEDİYORLARDI...

HALİMİZ NE OLACAK ALBAYIM?

BİLMİYORUM AMA EDWARD KALESİNE ULAŞMAYA ÇALIŞACAĞIZ!

Albay Munro ve kızları, kalelerinin Fransızların eline düşmesi üzerine yola çıkarlar. Huronların saldırısından Mohigan reisi Çingaguk ve arkadaşlarının sayesinde kurtulurlar.

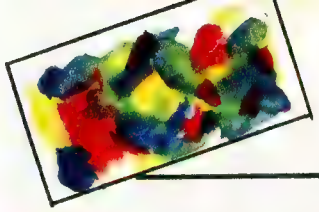

DÜNYA ÇOCUKLARI

İKİ KIZ *Philippa Leader (15 yaşındayken yaptığı bu resimle 1966 Nehru ödülünü almıştır.) Avustralyalı*

ÇAMAŞIR YIKAYAN KADIN
Bharti Aggarwal (5) Hintli

YENİ EVLİLER
Rajiv Sharan (4) Hintli

BEN BİR YAĞMUR DAMLASIYIM

John Charles Coplestone (11), Yeni Zelandalı

Ben pırıl pırıl, iri bir yağmur damlasıyım.
Gökyüzünde bir uçurtma gibi uçarım.
Rüzgâr beni, sanki bir kâğıt parçasıymışım gibi,
Oradan oraya sürükler.
Gök gürülder, şimşek çakar.
Ben aldırmam hiç onlara,
Çünkü bütün bunlar olurken,
Ben yavaş yavaş toprağa düşerim.

Bazen bir ağacın dibine,
Bazen bir yaprağın yumuşak yüzüne,
Bazen de bir çamur deryasına düşerim.
Kâh dama yağar, oluktan inerim.
Kâh arkadaşlarla caddelerden akarım.
Kâh sel olur derelere dalarım.
Sonunda denize karışır giderim.

AYNA ÖNÜNDEKİ KIZLAR *Linda Degastaldi (15 yaşındayken yaptığı bu resimle 1966 Nehru ödülünü almıştır) Arjantinli.*

GÜZEL AY

Sathian Krishnankutty (10), Hintli

Gökyüzü gece ne kadar güzel,
Ay olunca.
Karanlık dünyaya
Gümüş ışıklar yayar.
Sonra gülümseyen bir yüzle,
Dünyada olup biten,
Her şeyi görür.

Ay'dan hiç bir sır saklanmaz,
Çünkü her şeyi görür.
Gözünden bir şey kaçmaz.
Gökyüzünden hep,
Bize bakar, durur.
Gülümser tatlı tatlı
Karanlık gecelerimizde.

UNİCEF'in 25. YILI ANMA SERİSİ

Yeni Çıkan Pullar

11 aralık 1971 günü satışa çıkarılan bu serinin pulları daha önce tükenmediği takdirde 31 Aralık 1972 tarihinde satıştan kalkacaktır.

ÇALIŞKANLA TEMBEL

Yazan: Vefa ÇAĞAN

O gün yine isteksiz
Kalktı yataktan Ünver.
Ve her sabahki gibi
«Şu okul olmasa» der.
Onlar ikiz kardeşti,
Ünver ile Yurdaer,
Bir de ağabeyleri
Vardı, lisede Tuncer.
İşte o yıl bu ikiz
Kardeş orta bir'deydi.
Yurdaer çalışkandı,
Ünver derste geriydi.
Yurdaer ödevini
Zamanında yapardı,
Uyku saatlerini,
Geçirmeden yatardı.
Sabahları neşeli,
Canlı kalkar, giyinir,
Yüzünde güven ile
Bir mutluluk belirir.
Ünver ise çalışmaz,
Bilye oynar dururdu
Ya da masal, serüven
Kitapları okurdu.
Ağabeyi çoğu kez:
«Gel, çalışalım,» derdi.
O, *«Çalıştım ağabey»*
Diye cevap verirdi.
Sabahları okula
Hiç gitmek istemezdi,
Çünkü derse kaldırsa,
Öğretmen, bilemezdi.
Üstelik onuru da,
Kırılır, üzülürdü.
Utancından sırada,
Küçülür, büzülürdü.
Babası bu halini,
Çoktan sezinlemişti,
«Oğlum ders çalış» diye
Ne öğütler vermişti.
«Sınıfı geçerseniz,
Size armağanım var.
Buna erişemeyen,
Çok pişman olur, ağlar»
Ünver: *«Bisiklet olsun,*
Baba armağanınız.
Rüyalarıma girer,
Her gece inanınız.»
Diye coşkun bir sesle
Sarıldı babasına.
Babası: *«Peki, haydi,*
Çalışma masasına.»
Derken günler geçiyor,
Ders yılı bitiyordu.
Herkes karne gününü
Dört gözle bekliyordu.
Ders yılı sona erip,
Güzel tatil gelecek.
Çalışkanlar armağan
Alıp, yüzü gülecek.
Bir sınıf daha üstün
Olmak az mı mutluluk?
Sınıf geçmekle elbet
Övünç duyar her çocuk.
Lâkin bütün bunları
Düşünemedi Ünver,
Yazık ki karne günü
Göründü büyük keder.
Sınıfını geçenler,
Gülerken güzel güzel,
Utançla ağlıyordu
Bizim kocaman tembel.
Ona üzülme diyen,
Avutan da olmadı.
Uzun süre kimsenin,
Yanına sokulmadı.
Ailesi de ona,
Kırgın davranıyordu.
Bisiklet özlemiyle,
Ünver kıvranıyordu.
Çok geçmeden babası
Bir bisiklet getirdi:
«Yurdaer, bu armağan
Senin hakkın, bin» dedi.
Bu olay en utancı,
Acısıydı ibretin.
Ünver neden gezmesin,
Üstünde bisikletin?
Durmadan ağlıyordu
Bisikletten umutsuz.
Tembelliği yüzünden,
Olmuştu böyle mutsuz.
Okul açıldığı gün,
Bir kez daha utandı,
Sınıf geçememenin
Üzüntüsüyle yandı.
Öğretmen, arkadaşlar
Baktıkça o kızarır,
Sanki herkes diyordu:
«Aptallar böyle kalır!»
Kesinlikle söz verdi:
«Artık çalışacağım,
En üstün başarılı,
Öğrenci olacağım.»

KİMSESİZ KIZ

... Yüzünde sıcak, ıslak bir şey geziniyordu. Kızcağız bir sıçrayışta uyandı. Korkuyla gözlerini açınca, yumuşak, tüylü bir başın kendisine doğru uzandığını gördü. Yana kaçmak istedi. Yüzüne yapışan koca bir dil kımıldamasını engelledi. Perrine, kendisine uzanmış bu büyük, tüylü kafanın bir eşeğin başı olduğunu anlamıştı.

Sevinçle: «Bıçkın!» deye bağırdı. «Benim sevgili eşeğim!»

(Kitapta bunun gibi daha nice hoş, meraklı, heyecanlı sahneler var!)

Bu güzel kitap da

ARMAĞAN

ÇOCUK KLASİKLERİ

dizisinde çıktı

Okumuş olmakla övüneceğiniz kitaplar!

- KORKUSUZ KAPTANLAR
- GULLIVER'İN GEZİLERİ
- KAÇIRILAN ÇOCUK
- BİR ÇOCUĞUN HİKÂYESİ (II. baskı)
- ROBINSON CRUSOE (II. baskı)
- POLLYANNA (II. baskı)
- ESRARENGİZ ADA
- BİR EŞEĞİN HATIRALARI
- DEFİNE ADASI
- HEIDI
- KAPTAN GRANT'IN ÇOCUKLARI
- DÜNYA'DAN AY'A
- TOM SAWYER
- KİMSESİZ ÇOCUK
- TOM AMCA'NIN KULÜBESİ
- KÜÇÜK KADINLAR
- GÖKTEN İNEN MELEK
- KARA ELMAS
- İYİ HANIMLAR
- SEKSEN GÜNDE DÜNYA GEZİSİ
- SOPHIE'NİN BAŞINA GELENLER
- KÜÇÜK ERKEKLER
- ALICE TUHAFLIKLAR ÜLKESİNDE
- JO'NUN ÇOCUKLARI
- BAMBİ
- MERCAN ADASI
- KÖYÜN İKİZLERİ
- MUTLU PRENS
- KİMSESİZ KIZ

NEŞRİYAT ANONİM ŞİRKETİ

GENEL DAĞITIM : BATEŞ

TONİ ile TEDİ

14

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ : Oliver amca gizlice girdiği kaçakçıların gemisinde, hapis olan yeğenlerini kurtarır. Kaptan işin farkına varınca kendilerini savunmaya başlarlar.

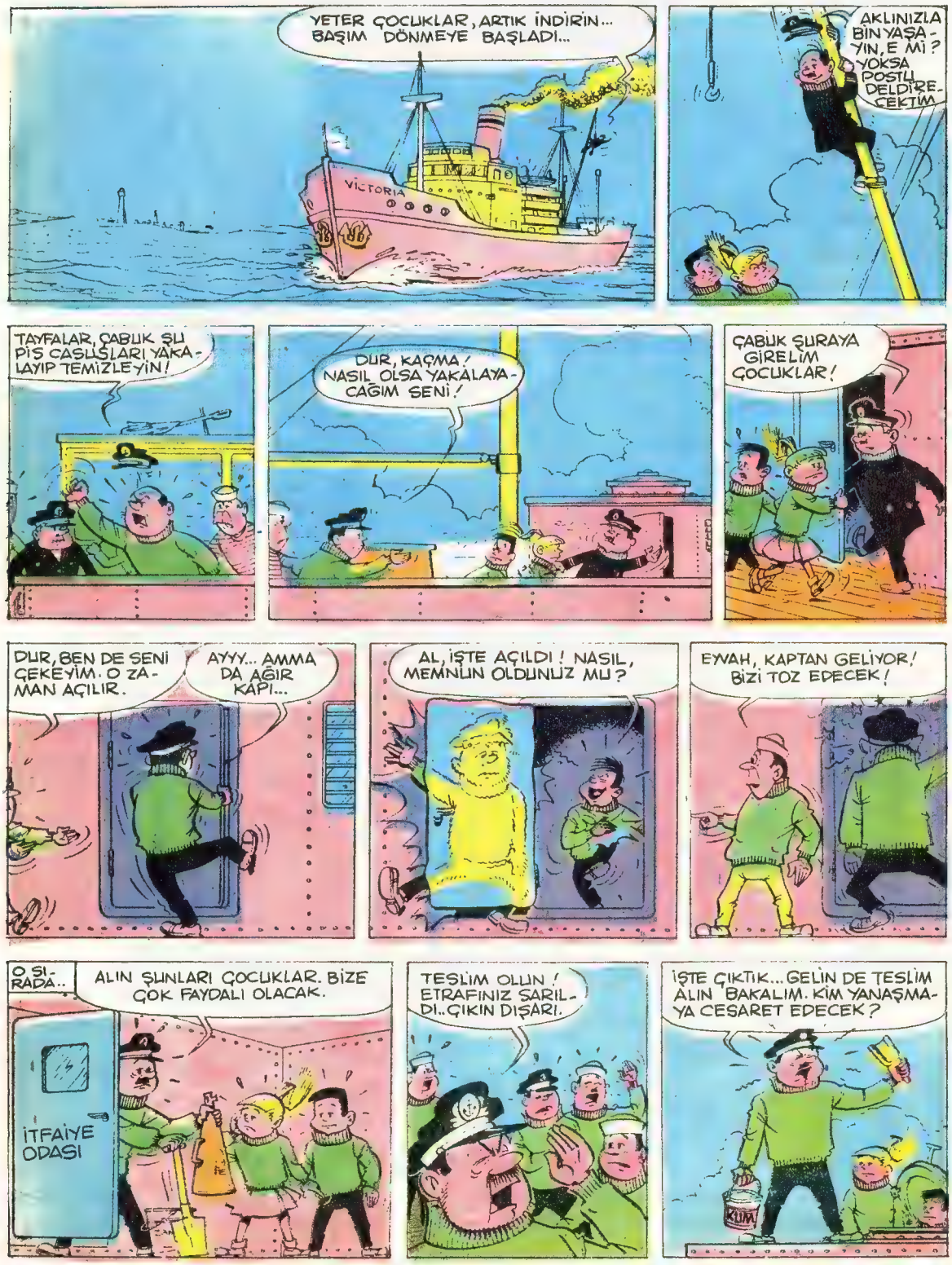

KÜÇÜK KAHRAMANLAR

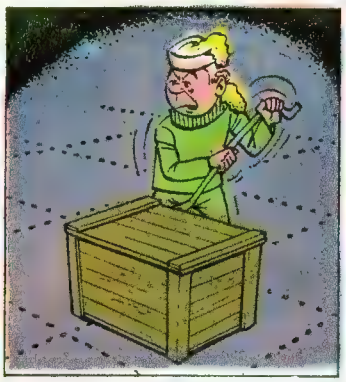

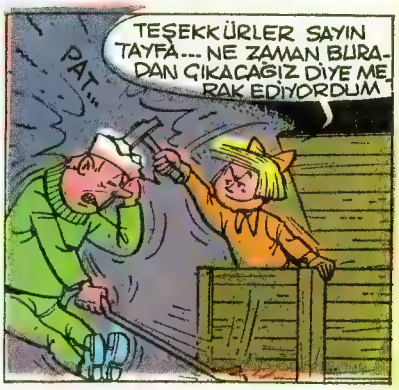

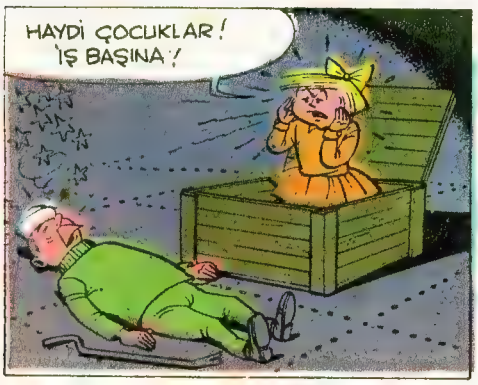

Kardeşlerin KÖŞESİ

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:
DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146 - İSTANBUL.

TURAN TUNÇ
Bakırköy İlkokulu öğ.
İSTANBUL

KÖPEĞİM

Açıktı mı gelir kapıya
Veririm ona biraz et,
Doyurdu mu karnını
Başlar benimle oynamaya.
Başladı mı kedimle oynamaya
Yer pençeyi burnuna.

BABACIĞIM

Evimizin direğisin,
Gözümüzün bebeğisin,
Ne sevimli, ne iyisin
Benim canım babacığım.
Akşamları sen gelince
Kapılırım bir sevince;
Gündüz olur beni sever gidersin
Benim canım babacığım.

ASUMAN YÜCEL Tansel İlkokulu öğrencisi Suadiye - İST.

KARDAN ADAM

Başında eski bir şapka,
Burnunda havuç,
Elinde sopa,
Ne mutlu
Kardan adama!

FATMA BORMALI
Aziz Günden İlkokulu öğrencisi - ÇORLU

GÜL SAYITOĞLU

TREN

Sıra sıra vagonlar,
Peş peşe giderler.
İçi yolcu doludur,
Biri uyur,
Biri yorgundur.
İstasyonda durur tren,
Yolcuları indirir.
Gideceği bir yere.
Yol alır son süratle.

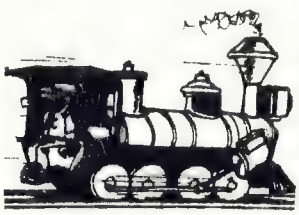

ALEV KAYA
Akyol İlkokulu öğ.
GAZİANTEP

MANDOLİNİM

Ben mandolinimi çok severim,
Boş günlerimi onunla değerlendiririm.
Kurs vaktini dört gözle beklerim,
Onu canım kadar severim.

Tıngır, mıngır sesi var,
Ne güzel süsleri var.
Kulağını burarım,
Her gün çalar oynarım.

BEBEĞİM

Bebeğim var pembeli,
Saçları da lüleli,
Bellidir çok yaramaz,
Hiç yerinde duramaz.

Saçları sarı bir gül,
Ağzı sanki bir ömür.
Benim bebeğim Betül,
Yaramaz mı yaramaz.

Elbisesi benekli,
Gül kokulu elleri.
Menekşeden gözleri,
Bebeğim çok yaramaz.

Cıvıl cıvıl cıvıldar,
Onu gören bayılır.
Evdeki Minnoş bile,
Ona çok hayrandır.

GÜLBİN TEMİZEL
Cumhuriyet İlkokulu öğrencisi
GİRESUN

KURBAN BAYRAMI

Dayımın güzel bir
kuzusu vardı,
Yazık oldu kurban
bayramında,
Selâm verdi dünyaya,
Ne kadar da güzeldi.

YILMAZ KÜÇÜKERUĞURLU
Aydınevler İlkokulu, Kartal - İST.

KURBAN BAYRAMI

Kurban Bayramı geldi diye,
Döküldüler sokaklara.
Herkes kutlu olsuna gidiyor,
Kurban Bayramı geldi diye.

Çocuklar salıncaklara,
Dolaplara koşuyor.
Sallanıp eğleniyor,
Kurban Bayramı geldi diye.

Kurban Bayramı geldi diye,
Herkes kutlu olsuna gidiyor.
Herkes sevinçli, yüzler gülünçlü,
Kurban Bayramı geldi diye.

HAKAN AHSUN
Şair Sırrı Hanım İlkokulu öğrencisi - DİYARBAKIR

ÖĞRETMENİM

Okula ilk gelince
İyi kalem tutmayı,
Güzel yazı yazmayı,
Günü, haftayı, ayı,
Öğreten sendin bana
Daha neler öğrettin...
Yurdumu, vatanımı,
Toprak'ta yatanımı
Hep sen öğrettin bana
Sevgili öğretmenim!

ÖZDEN YANIKER
Bornova Koleji öğrencisi - İZMİR

DENİZ

Evimizin önü deniz,
masmavi.
Sabahleyin kalkınca ona
bakarım,
Babamın gemisini
beklerim,
Sonra anneme haber
veririm.
Gece olunca deniz
kararır.
Ay ışığının altında,
Babamın gemisini
beklerim.
Sonra yatağıma yatar,
Rüyamda, ay'a gitmek
için,
Uykuya dalarım.

RECAİ SELMAN ŞAVLUK

FATİH

İstanbulu alan,
Orta çağı kapatan,
Yeni çağı açan.
Sen değil misin FATİH?

İlk topu kullanan,
Gemileri karada yürüten,
Osmanlılara yükselme devrini
açan
Sen değil misin FATİH?

Balkanları alan,
Vergileri toplayan,
Gemileri yaptıran.
Sen değil misin FATİH?

ERKAN DEMİRKOL
Lise Orta kısım öğrencisi
BABAESKİ

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

HALUK KAYRAL: Çağdaş Sokak No: 17/6 Aydınlıkevler - ANKARA
Pul koleksiyonu yapanlara, posta pulu karşılığında yabancı pullar yollarım.

SEFA ULUKAN: Atatürk Caddesi Kısmet Ap. Kat 4, No: 8 - ADANA
12 yaşındayım. Pul ve sigara kutusu biriktiriyorum. Maket ve resim yapmak en büyük zevkimdir. Arkadaşlarla her konuda mektuplaşabilirim.

ERCAN TAHSİN: Kemal Coşkun Sokak No: 16 Kasaba - KIBRIS
Baf Kurtuluş Lisesi orta 1'de okuyorum. 13 yaşındayım. Yaşıtlarımın mektuplarını bekliyorum.

HASAN ERİŞ: Sakarya Caddesi No: 207 - ADAPAZARI
15 yaşında, hafif batı müziği ve spordan hoşlanan bir gencim. Yaşıtım kız ve erkek arkadaşların mektuplarını bekliyorum.

GÖKHAN HATİPOĞLU: Selim Sabit Sokak No: 3 Çapa - İSTANBUL
16 yaşında bir öğrenciyim. Yaşıtlarımla her konuda mektuplaşabilirim.

KADRİYE KÖRPE: Yeni Mahalle Süleyman Bey Caddesi No: 17 - BOZÜYÜK
14 yaşındayım. Şiire sanımî olarak meraklıysanız, mektuplarınızı bekliyorum.

RECEP KARADENİZ: 828 Sokak No: 51/A Dibekbaşı - İZMİR
16 yaşındayım. Hafif batı müziği ve sinemadan hoşlanırım. Bu zevklerimi paylaşacak arkadaşlar bana yazarlar mı?

ERDAL ÖNDER: Buca Erdoğan Erkek Talebe Yurdu Buca - İZMİR
Pul koleksiyonu yapmayı, yüzmeyi ve sporu seviyorum. Yaşıtlarım bana yazarlar mı?

ŞİİRLİ BİLMECE

Bu şiirin başlığı iki harflidir. Bakalım bulabilecek misiniz?

Onsuz yaşamaz insan,
Ne bitki, ne de hayvan.
(...) olmasa deniz, göl
Olurdu bir kuru çöl.
Irmak, nehir olmazdı,
Çaylanlar çağlamazdı,
Hiç canlı yaşamazdı.
Acaba nedir adı?
Her şey olur onunla,
Baş besinimiz odur,
Bildiğiniz adı: (...) dur.

İşte sizi biraz düşündürecek bir oyun. Yukarıdaki palyaçolardan birinin yerini öyle bir şekilde değiştirin ki, önlerindeki sayılar 23689'dan 300 fazla olsun.

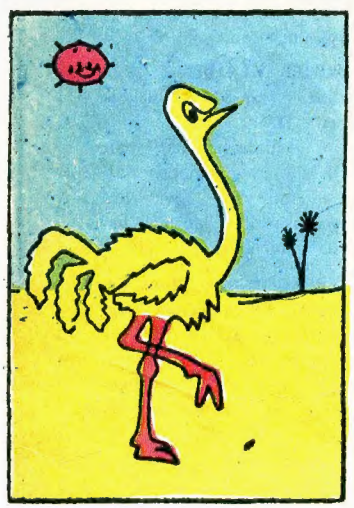

Resim çizmeyi seviyor musunuz? Evet mi, çok güzel... Önce şekle dikkatle bakın. Sonra kâğıdın üstüne devekuşunun gözünü çizin ve kaleminizi kaldırmadan, bir yer üzerinden iki defa geçmeden şekle baka baka devekuşunu çizmeye çalışın.

Bu iki resmin biribirine tıpatıp benzediğini sanıyorsanız, aldanıyorsunuz. İki resim arasında tam 8 hata vardır. Resimlere onbeş dakika kadar dikkatle baktıktan sonra bu hataların neler olduklarını söyleyebilir misiniz bize?

Cevapları 31. sayfada

bugün az az biriktirin yarın çok çok paranız olsun

KUMBARANIZDA BİRİKEN PARALAR
SİZLERE GÜVEN DOLU YARINLAR SAĞLAR

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 676

MORAN : 3161 - 9

eğlencelik

NE ZAMAN

Veli'yle arkadaşı konuşuyorlardı. Bir ara Veli, «Yerçekimi kanunu olmasaydı şimdi hepimiz havalarda uçardık.» dedi.

Ali şaşkın şaşkın, «Peki bu kanun ne zaman kabul edilmiş?» diye sormaz mı?!

— «Kaleyi daha iyi korumak için bu usulü buldum kaptan!»

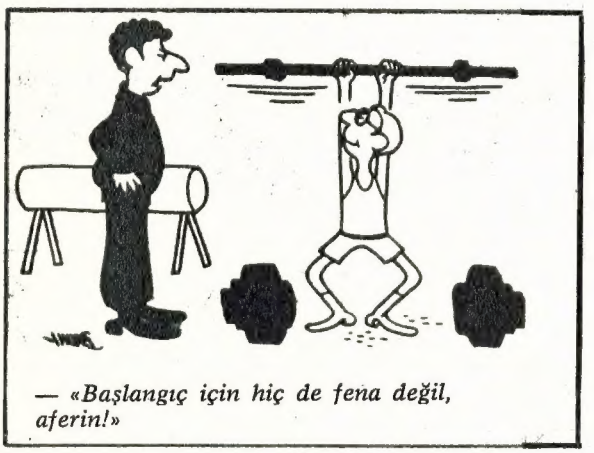

— «Başlangıç için hiç de fena değil, aferin!»

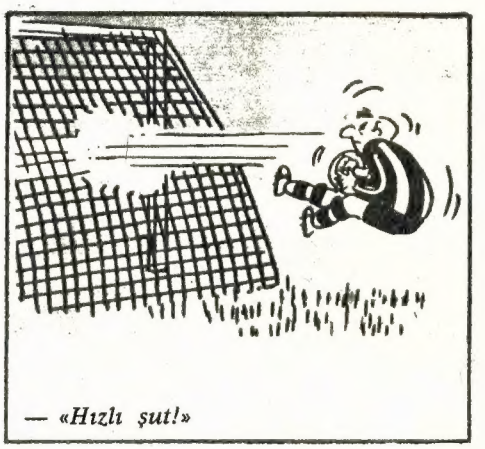

— «Hızlı şut!»

— «İyi bir piyanist olmayacağı muhakkak, ama hiç değilse bu piyano çalışmaları sayesinde bumunu karıştırmayı unutuyor!»

— «Ona Ali'nin babasının daha kuvvetli olduğunu söyleyince, dayanamadı, gidip denedi!»